

ת"פ 4764/07/20 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד פלוני (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 4764-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 46077-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 47574-10-18 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רוני אלסטר

נגד

פלוני (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עבד ג'אבר

גזר דין

צירוף התיקים; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1977, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון וצירוף תיקים שערך, בכתבי אישום ובעבירות כדלקמן:

ת"פ 4764-07-20

אישום מס' 1 - במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת (להלן - **המתלוננת**) בני זוג נשואים מזה 22 שנים, התגוררו בטייבה ולהם חמישה ילדים משותפים ושלושה קטינים, וביניהם מ' בת 20, והקטינה ש.ע. בת ה-9. ביום 24.6.20 בשעה 17:00, במסגרת שיחה טלפונית, עדכנה מ' את המתלוננת שהנאשם עצבני ומנסה לאתר דבר מה בחדר השינה שלה. בנסיבות אלה החליטה המתלוננת שלא לחזור לבית והלכה עם נ', בת דודתו של הנאשם, לביתה בטייבה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה של נ' ורצה לשוחח עם המתלוננת אך המתלוננת סירבה. אז החל הנאשם לרדוף אחר המתלוננת בכל הבית, עד שהצליחה לנעול את עצמה באחד מחדרי הבית. מיד ובסמוך, הכניס הנאשם את ידו לחלון שנמצא בסמוך לדלת, פתח אותה ותפס את המתלוננת ביד ואמר לה לבוא עמו. המתלוננת סירבה והנאשם דחף אותה על הקיר והיכה בה בידיו על פניה ועל ראשה עד שהתעלפה ונגרמה לה חבלה במצח מצד ימין. בהמשך, בשעה 22:00, חזרה המתלוננת לבית והנאשם שהגיע בעקבותיה דפק בדלת הבית תוך שדורש שתפתח לו אך המתלוננת סירבה. כתוצאה מתקיפתה של המתלוננת על ידי הנאשם נגרמו לה חבלות של ממש בדמות סימן אדום בצד ימין של מצחה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

אישום מס' 2 - בהמשך למתואר באישום הראשון, ביום 25.6.20 בשעות הלילה המאוחרות, עת שהו הילדים מחוץ לבית, הבחינו בנאשם מתקרב לבית. אז, עדכנה מ' את המתלוננת וזו ברחה עם הילדים לחדר המקלחת שם נעלו את הדלת. אז אמר הנאשם שיהרוג את הקטינה ש.ע. וייתן לה מכות.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

ת"פ 46077-02-18

אישום מס' 1 - ביום 14.4.17 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת עקב בקשתו שתצטרף אליו לביקור במרכז רפואי בטייבה. באותן הנסיבות הלך הנאשם ללא המתלוננת למרכז הרפואי. בהמשך שב לבית ומשלא מצא בן משפחה אשר יתלווה אליו לקבלת טיפול בבית חולים, התעצבן על המתלוננת וקילל אותה ואת ילדיהם המשותפים. בתגובה שאלה אותו המתלוננת מדוע הוא מקלל אותה. באותן הנסיבות תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות קב הליכה בכל חלקי גופה. בשל מעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים כחולים ברגל, בגב ובידיים.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין.

אישום מס' 2 - כשבוע עובר למתואר באישום הראשון, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בבית במהלכו קילל הנאשם את המתלוננת ותקף אותה בכך שאחז בשידה, זרק אותה לעבר המתלוננת ופגע ברגליה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין.

ת"פ 47574-10-18

ביום 24.3.17 בשעה 22:30 בטייבה, במהלך סיור בחיפוש אחר חשוד שביצע עבירות אלימות, חלף הנאשם בסמוך לשוטרי סרגיי כשהוא חובש כובע מצחייה וחם צוואר המכסה את פניו, למעט עיניו. משזיהה הנאשם את השוטר סרגיי במקום, והחל בריצה ולא שעה לקריאות השוטר לעצור, במהלך בריחתו, הוציא הנאשם מכיסו הימני דפים שונים ואף סכין "קומנדו" מתקבעת והשליכם לריצפה. בהמשך, רק כאשר נפל הנאשם תוך כדי בריחתו נעצר על ידי השוטר, ובמהלך מעצרו, איגפו את השוטרים סרגיי ואיוון המון רב וזועם, שהשליכו אבנים ובקבוקים וניסו מספר פעמים למלט את הנאשם האזוק מהשוטרים, עד שנאלץ השוטר סרגיי להשתמש בגז פלפל ולהזעיק תגבורת בכדי לנסוע מהמקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין; **והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה**, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים שמתוך שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם - האחד למשך 6 חודשים והשני למשך 3 חודשים - יעתרו במשותף להפעיל את עונש המאסר המותנה הארוך מבין השניים. לא היתה הסכמה עונשית מעבר לכך, וכל צד טען כראות עיניו. כמו כן, הוסכם שהנאשם יופנה לקבלת תסקיר של שרות

המבחן.

תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 16.12.20 עולה כי הנאשם כבן 43 וטרם מעצרו עבד בתחום השיפוצים. הוא נשוי למתלוננת 22 שנים, להם חמישה ילדים, וכעת היא נמצאת בהריון. לנאשם 11 הרשעות קודמות בין השנים 1998 - 2018 בגין עבירות רכוש, סמים, תעבורה וכליאת שווא (בן זוג) בגין נדון לעונשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

בשנת 2017, באבחון קודם שנערך לנאשם בעקבות עבירות אלימות נגד המתלוננת, התרשם שרות המבחן ממערכת יחסים המאופיינת בדפוסי שליטה ורכושנות של הנאשם כלפי המתלוננת. האשה שהתה במקלט לנשים מוכות עם שלושת ילדיה והשרות התרשם אז (ומסתבר שצדק) כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצידו. הנאשם היה ממוקד בעצמו ובצרכיו, התקשה לקחת אחריות על התנהגותו תוך שתפס עצמו כקורבן. הוא שלל נזקקות טיפולית בתחום האלימות במשפחה ונדון לעונש מאסר בפועל ממנו שוחרר בשנת 2019.

כעת, בהתייחסו לעבירות של הפרעת שוטר והחזקת סכין מסר שבעקבות סכסוך עם שכניו נשרף ביתו ובית הוריו. השוטר פנה אליו בלבוש אזרחי ולכן חשב שמדובר באדם עמו הוא נמצא בסכסוך ולכן ניסה לברוח מהמקום. עוד מסר שנכח תחושת האיום מפגיעה בו נשא סכין וזאת למטרה של הגנה עצמית. בהתייחסותו ניכר שמבטא עמדות הנותנות לגיטימציה לנשיאת הסכין.

בהתייחס לעבירות האלימות כלפי המתלוננת מסר הנאשם כי הכיר את אשתו כשהיתה בת 14, אז התגוררה בשטחי האזור. עד לשנת 2017 ניהלו קשר זוגי תקין. בעקבות סכסוך השכנים במסגרתו נשרף ביתו, נאלצו לעבור להתגורר אצל הוריו בשכירות. אז החלה הסלמה במערכת היחסים כי התקשה להתמודד עם כלל גורמי הדחק בחייו. לפני כ-3 שנים נפרדו הוא והמתלוננת עד לחודש טרם מעצרו, אז רצו לחזור ולקיים מערכת משפחתית מיטיבה עבור ילדיהם. את המתלוננת תיאר כנוטה לתכני קנאה במערכת היחסים ולעומת זאת, לא רואה את עצמו כמי שעסוק בתכני קנאה.

בהתייחסו לעבירות האלימות שביצע בשנת 2017, מסר כי אז סבל משברים ברגליו בעקבות אלימות משטרתית. המתלוננת סירבה להתלוות אליו לטיפול רפואי ועל כן חש תסכול ודחייה מצדה וניסה למנוע יציאתה מהבית, ללא כוונה לפגוע בה. הנאשם צמצם מחומרת האלימות בה נקט, תיאר כי לא פעל באלימות המתוארת בכתב האישום, התקשה להתייחס לנזק שגרם ולא גילה אמפתיה כלפי המתלוננת. בהתייחסו לאירוע השני טען שכלל אינו זוכר את האירוע.

בהתייחסו לעבירות האלימות משנת 2020 מסר כי אינו יודע מדוע בתו יצרה קשר עם המתלוננת שכן אינו תופס עצמו כמי שמסוגל לאיים על האחר. לדבריו, הלך לבית בת דודתו כי רצה לשוחח עם המתלוננת על כך שילדיו נשארים בבית ללא השגחה, הוא שלל שרדף אחרי המתלוננת ברחבי הבית והכחיש אלימות כלפיה. לצד זאת, מסר שאכן תפס בידה ולכן התעלפה. הוא שלל איומים כלפי בתו הקטינה.

לא עלה בידי שרות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת, אך הנאשם מסר שכיום אינו עומד בקשר כלל עם המתלוננת. במסגרת ההערכה שבוצעה בשנת 2017 עלה שהמתלוננת תיארה אלימות פיזית, נפשית, מינית ומילולית מצדו של הנאשם כלפיה לאורך שנות חייהם המשותפים. היא תיארה אותו כבעל חשדן, שתלטן ואלים. אז הוצע לה לפנות

למקלט, והיא אכן עשתה כן.

שרות המבחן העריך סיכון לעבריינות וסיכוי לשיקום. השרות התרשם מנאשם שמגיל צעיר התקשה להסתגל למסגרות המקובלות ולנהל אורח חיים מתפקד. הוא החל מעורבות שולית ושימוש בסמים מגיל צעיר, ואף ריצה עונשי מאסר ממושכים. שרות המבחן התרשם שהנאשם בעל קושי ניכר בויסות דחפים וקושי להיענות לגבולות וכללים. מהקשר עם המתלוננת עלתה דינמיקה של תלות הדדית גבוהה, כאשר המתלוננת היתה חסרת מעמד בישראל, מה שהגביר את רמת השליטה של הנאשם בה. מערכת היחסים אופיינה בדפוסי קנאה, רכושנות וצרכי שליטה כשהנאשם מתקשה לראות ולבחון חלקים אלה באישיותו. הוא מאופיין בנוקשות חשיבתית ובמצבי לחץ מצדיק התנהגות אלימה. הנאשם שלל אלימות כלפי ילדיו, אך ניכר שהם היו חשופים לאלימות קשה בינו לבין המתלוננת ולהתנהגות מאיימת כלפיהם.

שרות המבחן שקל אף את החזרתיות בהפעלת אלימות כלפי המתלוננת וכי סנקציות עונשיות קודמות לא היוו הרתעה עבורו, והגיע למסקנה שקיימת רמת סיכון גבוהה למעורבות בהתנהלות אלימה, וכך גם מידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות.

שרות המבחן התקשה להתייחס לגורמים מפחיתי סיכון בעניינו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית.

לאור האמור לעיל, לא בא שרות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות. על סמך פסיקה שהגישה, עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-18 חודשים (לאישום הראשון בתיק העיקרי); ולמתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר (לאישום השני בתיק העיקרי). לגבי תיק האלימות במשפחה המצורף, טענה למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשים (לאישום הראשון); ולמתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר (לאישום השני). לגבי התיק המצורף השני שעניינו הפרעת שוטר והחזקת סכין טענה למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

התובעת הפנתה לתסקיר השלילי שהתקבל בעניינו של הנאשם.

נוכח הערכת שרות המבחן להמשך סיכון שנשקף ממנו, נוכח העובדה שהמתלוננת שבה וסובלת מנחת זרועו ונוכח העובדה שבעבר נאלצה לשהות במקלט לנשים מוכות, טענה ב"כ המאשימה שיש להשית על הנאשם עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, ולהפעיל את עונש המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים התלוי ועומד נגדו במצטבר (ובחופף לעונש המאסר על תנאי בן ה-3 חודשים), לצד מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

5. ב"כ הנאשם מודע כמובן לעובדה שהנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי וכי התסקיר בעניינו לא בא בהמלצה טיפולית. יחד עם זאת, הפנה הסניגור לכך שהנאשם ביקש לצרף תיקים ולנקות שולחן, על מנת להתחיל חיים חדשים ודרך חדשה. לדבריו, תלויה ועומדת בבית הדין השרעי תביעה לגירושין בין בני הזוג והדיון קבוע לסוף חודש זה, בתקוה שאז יסתיים הקשר עם המתלוננת. הנאשם מסכים לוותר על הבית לטובת המתלוננת ומסכים שהילדים יישארו אצלה

וייקבעו הסדרי שהות עם הילדים. ב"כ הנאשם הפנה לנסיונות הגמילה שערך הנאשם לפני שנים, אך הסביר שהוא מכור לסם מזה 20 שנה ועל כן קשה היה לו להיגמל. אביו של הנאשם נפטר לפני זמן מה, כשהוא נתון במעצר. לשאלת בית המשפט השיב הסניגור שחרף האמור בתסקיר שרות המבחן הנאשם עומד בהודאתו.

לפיכך, עתר הסניגור להשתת עונש מידתי שיתן לנאשם הזדמנות נוספת ואחרונה לשפר דרכיו.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא הגיש את תביעת הגירושין מהמתלוננת וכי הוא מוכן לתת לה מה שתרצה. הנאשם ביקש הזדמנות אחרונה להשתנות והבטיח לא לשוב ולבצע עבירות.

דין והכרעה

7. הנאשם פגע במגוון של ערכים חברתיים מוגנים - בתיקי האלימות במשפחה פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על התא המשפחתי; שמירה על שלומו ובטחונו של אדם, שמירה על ערך קדושת החיים, מניעת פגיעה בשלמות הגוף והנפש, ובכלל זה של בת הזוג, המתלוננת, שאמורה לחוש בטוחה ומוגנת בביתה-מבצרה. כמו כן, פגע הנאשם בערך מוגן של שמירה על שלווה החיים ומניעת הפחדה, ככל שהדברים אמורים בנוגע לעבירת האיומים שהפנה כלפי בתו הקטינה. באשר לעבירה של נשיאת סכין למטרה לא כשרה, פגע הנאשם בערך מוגן של שמירה על שלומו ובטחונו של הציבור, מניעת התלקחות אלימה במסגרתה יישלף סכין ויגרום לפגיעה בנפש או בגוף, ולגבי העבירה של הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, מדובר בערך חברתי מוגן של ציות להוראות שוטרים וקבלת מרות של גורמי אכיפת החוק.

8. עיון בכתבי האישום מעלה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה נמוכה וכי **נסיבות ביצוע העבירות חמורות** - באשר לתיק העיקרי, עולה שבתו של הנאשם הזהירה את המתלוננת שהנאשם נמצא בבית והוא עצבני, ללמדנו, שהבת צפתה את התנהגותו האלימה של הנאשם משל "אין חכם כבעל נסיון", והזהירה את המתלוננת מפניו. הנאשם הגיע למקום בו שהתה המתלוננת, רדף אחריה ברחבי הבית, פתח את דלת החדר בו שהתה ונעלה עצמה, והיכה אותה על פניה ועל ראשה, **עד שהתעלפה**, ונגרמה לה **חבלה במצחה**; יום לפני כן, שוב רדף הנאשם אחר המתלוננת שנעלה את עצמה יחד עם הילדים במקלחת, והנאשם איים על בתו הקטינה בת ה-9 **שיהרוג אותה וייתן לה מכות**. עינינו הרואות, שהאלימות שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת היתה **ברף גבוה**, וכך גם האיום שהפנה כלפי בתו הקטינה, כאשר ניתן לשער את הפחד והאימה בהם היו נתונים המתלוננת, הבת הקטינה ויתר בני המשפחה כתוצאה ממעשיו של הנאשם אשר הטיל חתתו בבית.

באשר לתיק האלימות במשפחה המצורף, משנת 2017, הרי שגם כאן, הפנה הנאשם אלימות פיזית כלפי המתלוננת **במידה בלתי מבוססת של חומרה** - הנאשם כעס על המתלוננת שלא התלוותה אליו לטיפול רפואי, והיכה בה באמצעות חפץ - קב הליכה - בכלך חלקי גופה, כך שנגרמו לה חבלות בדמות סימנים כחולים ברגל, בגב ובידיים; ובהזדמנות אחרת, השליך עליה שידה כך שפגעה ברגליה. למותר לציין, שפוטנציאל הנזק בשני המקרים היה גבוה ואך במזל לא נגרמו למתלוננת חבלות חמורות יותר מאלה שנגרמו בפועל.

באשר לתיק ההפרעה לשוטט והחזקת הסכין שלא למטרה כשרה - כאן מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **לא היתה ברף הגבוה**, שכן הנאשם לא תקף את השוטטים ולא הוכח ולא נטען שההמון הזועם שתקף את השוטרים על מנת

לחלצו עשה כן על דעתו או בעידודו, והחזקת הסכין - אף שלא היתה כדין - לא באה במטרה לתקוף אחר ולא נעשה בה שימוש בפועל, אף שמדובר בסכין "קומנדו".

9. מבחינת קביעת מתחמי הענישה, ראיתי להתייחס לכל כתב אישום (אף לאלה הכוללים שני אישומים) כאל אירוע אחד, דהיינו לפני **שלושה אירועים נפרדים** שיש לקבוע **לכל אחד מהם מתחם עונש הולם נפרד** - זאת נוכח סמיכות הזמנים שבין שני האישומים בכל אחד מכתבי האישום המייחסים לנאשם עבירות אלימות במשפחה והיותו של כתב האישום המצורף (בגין הפרעה לשוטר והחזקת סכין) אירוע נפרד שאינו קשור עניינית ובאופן הדוק לכתבי האישום האחרים.

10. כידוע, מדיניות הענישה בעבירות של אלימות במשפחה, לא כל שכן כאשר האלימות גורמת לחבלות של ממש, מחמירה וקוראת להטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר התופעה הפכה זה מכבר ל"**מכת מדינה**". הפסיקה מדברת על הגנה שיש להעניק לצד החלש שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, כמו גם לעודד את הנפגע ונפגעים בפוטנציה להתלונן נגד הפוגע, שכן ידוע שכשמדובר באלימות בתוך המשפחה קיים קושי רב בחשיפה וקושי בהגשת תלונה בשל חשש ומורא מבן הזוג הפוגע וכן בושה ומבוכה רבה. כמו כן, הפסיקה קוראת להגשים את מטרות הענישה שעניין בגמול ובהרתעת העבריין, כמו גם עבריינים בכוח, מלבצע עבירות אלימות בכלל, ועבירות אלימות בתוך המשפחה בפרט (רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.09)).

11. נוכח הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות; מידת הפגיעה בהם; נסיבות ביצוע העבירות, כמפורט לעיל; ומדיניות הפסיקה הנוהגת אני קובע את מתחמי העונש ההולם כדלקמן - **בגין עבירות האלימות במשפחה משנת 2020 - 24-12 חודשי מאסר; בגין עבירות האלימות במשפחה בתיק המצורף, משנת 2017 - 24-12 חודשי מאסר; ובגין עבירות הכשלת השוטר והחזקת הסכין בתיק המצורף, משנת 2017 - ממספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר.**

[ראה והשווה: רע"פ 3077/16 **פלואני נ' מדינת ישראל** (2.5.16); רע"פ 11/15 **פלואני נ' מדינת ישראל** (20.1.15); עפ"ג (מחוזי מרכז) 23421-06-18 **מדינת ישראל נ' פלואני** (4.3.19); עפ"ג (מחוזי מרכז) 14567-01-20 **מדינת ישראל נ' כהן** (9.3.20)].

12. **באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** - עניין לנו בנאשם כבן 44, שלחובתו 11 הרשעות קודמות בין השנים 2001 ל-2018, בגין עבירות סמים, רכוש ונהיגה ללא רשיון נהיגה ובפסילה. הנאשם ריצה עונשי מאסר ארוכים. הרשעתו האחרונה של הנאשם, משנת 2018, היא בגין עבירות אלימות שביצע כלפי המתלוננת, וכוללת כליאת שווא, היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) ותקיפה סתם (בן זוג) - בגין ריצה 6 חודשי מאסר ותלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על תנאי בני 6 ו-3 חודשים.

במקום לשפר את דרכיו לאחר סיום עונש המאסר הקודם שהוטל עליו, שב הנאשם וביצע עבירות אלימות דומות (עדות זהות) כנגד אשתו המתלוננת, ושב וגרם לה חבלות של ממש, בשתי הזדמנויות. נראה שעונש המאסר הקודם שהוטל עליו, וכן עונשי המאסר על תנאי, לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע את אותן עבירות כלפי אותה מתלוננת.

תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם שלילי - הוא מצביע על רמת סיכון גבוהה שנשקפת מהנאשם, שאם ישוב ויבצע עבירות אלימות, הרי שאלה תהיינה ברף גבוה של חומרה; הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו; ממזער ממידת מעורבותו באירועים; לעיתים נותן לגיטימציה לשימוש באלימות; אינו רואה עצמו כמי שנזקק לטיפול; ואינו מגלה כל אמתיה למצבה של המתלוננת; מבחינת יחסיו עם המתלוננת, אלה מאופיינים בדפוסי שליטה, רכושנות וקנאות כלפיה.

לא בכדי, איפוא, שרות המבחן לא בא בהמלצה כלשהי בעניינו.

13. מנגד, יש לקחת בחשבון את הנתונים הבאים - הנאשם הודה בכתבי האישום המתוקנים ובכתב האישום המקורי המצורף; בכך חסך הנאשם את הצורך בהעדת המתלוננת ובנותיו, על כל המשתמע מכך; הנאשם צירף תיקים בבחינת "ניקוי שולחן"; כעת תלויה ועומדת תביעת גירושין בין בני הזוג, הקבועה לשמיעה בסוף החודש, כאשר על הפרק פרידה וגירושין מהמתלוננת. יש לקוות שעם סיום פרק זה בחייהם המשותפים של הנאשם והמתלוננת, ייחדל הנאשם מלבצע עבירות אלימות כלפיה ויתרכז בשיקום יחסיו עם ילדיו ובפרנסתם.

14. נוכח כל אלה, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם שקבעתי בכל אחד מהתיקים ולגזור עליו עונש כולל אחד. נוכח הוראות סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, אין כל מקום, בנסיבות, להורות כי עונש המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם ירוצה בחופף לעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר.

ב. אני מפעיל את עונשי המאסר על תנאי בני ה-3 וה-6 חודשים התלויים ועומדים כנגד הנאשם מת"פ (כ"ס) 43270-10-16 (גזר דין מיום 22.5.18) בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בס"ק א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר מיום מעצרו, 26.6.20.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות, עבירת איומים ועבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד אנה קצובסקי, הנאשם ובא-

